ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ – ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΑΛΕΞ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 177
ΤΗΛΕΦΩΝΑΙ
ΣΥΝΤΑΞΙΣ: 24–94
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ: 43–23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΤΡΙΤΗ 17 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1967
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΕΤΟΣ ΚΒ'
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 6960

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ – ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΩΣ ΕΤΟΝΙΣΕΝ ΕΙΣ ΛΟΓΟΝ ΤΟΥ Ο κ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΦΙΛΟΔΟΞΙΑ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ: Ο ΦΩΤΟΣΤΕΦΑΝΟΣ ΕΘΝ. ΕΝΟΤΗΤΟΣ, ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ ΚΑΙ ΑΓΑΠΗΣ ΝΑ ΚΟΣΜΗ ΤΟ ΜΕΤΩΠΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΘΕΣΙΣ ΔΙ' ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΝΟΜΟΤΑΓΩΣ ΔΙΑΒΙΟΥΝΤΑΣ

ΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΕΥΘΥΝΑΙ ΑΠΑΝΤΩΝ ΕΙΝΑΙ ΜΕΓΑΛΑΙ

ΤΡΙΚΑΛΑ, 16.— Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Παττακός, ὁμιλῶν τὴν Κυριακὴν εἰς τὴν Καρδίτσαν καὶ προβαίνων εἰς ἀντιδιαστολὴν τῆς ἐπικρατούσης σήμερον καταστάσεως εἰς τὴν χώραν, μὲ τὴν πρὸ 19ετίας τοιαύτην, εἶπεν, σχετικῶς, τὰ ἑξῆς:

«Ἐνθυμεῖσθε, τὰ πρὸ 19ετίας γεγονότα. Τὰ ἔζησα καὶ ἐγὼ τότε μαζί σας. Ὁ συμμοριτοπόλεμος, τὸν ὁποῖον μίσθαρνα ξενοκίνητα ὄργανα ὑπούλων ἐχθρῶν μας, ὠργάνωσαν καὶ ἐπέβαλον, ἐν ὀνόματι τοῦ ἐρυθροῦ παραδεί σου, συνεπλήρωσε τὸ ἔργον τῆς καταστροφῆς, τῆς τριπλῆς κατοχῆς. Τὸ πορφυροῦν χρῶμα τοῦ χυθέντος ἑλληνικοῦ αἵματος συνηγωνίζετο τὴν λάμψιν τῆς φωτιᾶς ἐκ τῶν νέων ἐμπρησμῶν. Ὅσοι πιστοὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐδράξαμεν ἀνὰ χεῖρας τὰ ὅπλα καὶ ἐχρειάσθη νὰ ἀνέλθωμεν καὶ πάλιν εἰς τὰς ὑψηλὰς κορυφὰς τῶν βουνῶν μας, ἀπὸ ὅπου εἴχομεν διασαλπίσει τὸ «Ὄχι!» εἰς τὸν μαῦρον φασισμόν, διὰ νὰ ἐπαναλάβωμεν τὸ νέον «Ὄχι» εἰς τὸν ἐρυθρὸν φασισμόν, εἰς τὸν κομμουνισμόν.

Τελικῶς, ἐνικήσαμεν. Κάτω, ὅμως, ἀπὸ τὴν στάκτην τῶν ἐρειπίων ὑπέβοσκεν ἡ σπίθα διὰ τῆς ὁποίας θὰ μετεδίδετο ἡ πυρ καϊὰ διὰ τὸν ἀφανισμὸν τοῦ ἑλληνισμοῦ. Ἦτο ἡ προπαγάνδα τοῦ διεθνοῦς κομμουνισμοῦ, ἡ δηλητηριάζουσα τὰς ψυχὰς καὶ ἐμποτίζουσα αὐτὰς διὰ τῶν κηρυγμάτων τοῦ μίσους καὶ τῆς καταστροφῆς. Πρὸς στιγμήν, εἰς τὴν ἀρχήν, μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ συμμοριτοπολέμου ἡ πολιτικὴ καὶ ἐθνικὴ μας ζωὴ δὲν ἐφαίνετο ἀπειλουμένη ἐξ ἑνὸς τοιούτου κινδύνου. Ἦσαν ἄλλωστε πρόσφατα καὶ νωπὰ εἰς τὴν μνήμην τὰ κομμουνιστικὰ κακουργήματα. Οὐδεὶς δημόσιος ἀνὴρ ἐδέχετο νὰ συζητήσῃ μὲ τοὺς χθεσινοὺς ἐγκληματίας. Καὶ ἐπιστεύετο ὅτι μὲ τὴν λήθην τοῦ χρόνου οὐδὲν εἶχε νὰ φοβηθῇ ἡ Ἑλλάς.

Δυστυχῶς, ἐτόνισεν ὁ κ. Παττακός, ὡρισμένη μερὶς τῆς πολιτικῆς ἡγεσίας, τυφλουμένη ἀπὸ τὴν ἀχαλίνωτον ἀρχομανίαν καὶ τὴν φιλοπρωτίαν, δὲν ἐδίσταζε νὰ διακυβεύῃ τὴν ἐθνικήν μας ὑπόστασιν ἀνεχομένη, ἔναντι τῆς παροχῆς τῶν κομμουνιστικῶν ψηφῶν, τὴν καταχθόνιον ἀντεθνικὴν δρᾶσιν τῶν ἑλληνοφώνων προδοτῶν.

Ἀμίλησα περὶ της καταστάσεως, εἰς τὴν ὁποίαν εἴχομεν περιέλθει μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς Ἐπαναστάσεως. Εἶναι ἀνάγκη τοσπο, διότι τὸ παρελθὸν πρέπει νὰ μᾶς διδάσκῃ διὰ τὸ μέλλον. Μαθήματα πρέπει νὰ ἀντλῶμεν ἐκ τῶν παθημάτων μας. Ἡ Ἑλλὰς δὲν πρέπει ποτὲ πλέον νὰ φορέσῃ τὸν ἀκάνθινον στέφανον τοῦ μαρτυρίου καὶ τοῦ πόνου. Φιλοδοξία μας εἶναι ὁ φωτοστέφανος τῆς ἀγάπης, τῆς ἐθνικῆς ἑνότητος καὶ τῆς δημιουργικῆς ἐργασίας νὰ κοσμῇ τὸ μέτωπον τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ ἀποτελῇ τὸ διάδημα τοῦ ἐθνικοῦ καὶ πολιτικοῦ μας βίου.

Ὁμιλῶν ἐξ ἄλλου εἰς τὰ Τρίκαλα, ὁ κ. Παττακὸς ἐτόνισεν ὅτι ἡ «Ἐπανάστασις τῆς 21ης Ἀπριλίου προῆλθεν ἀπὸ ἐθνικὴν ἀνάγκην, διὰ νὰ διαφυλάξῃ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Διὰ νὰ μὴ ἴδωμεν τὴν Ἑλλάδα προσπασσαλουμένην, δίκην Προμηθέως, ἐπὶ τοῦ βράχου ἑνὸς νεωτέρου Καυκάσου καὶ κατασπαρασσομένην ἀπὸ τὸν ἐρυθρὸν γύπα.

Εἰς τὴν σημερινὴν Ἑλλάδα, ὑπεγράμμισε, δὲν χωροῦν διακρίσεις. Ὑπὸ τὸν ἥλιον τῆς Ἑλλάδος ὑπάρχει θέσις δι' ὅλους τοὺς πιστοὺς διὰ τὸ Ἔθνος καὶ νομοταγῶς διὰ τὸ κράτος διαβιοῦντας. Ὁ συνδετικὸς κρίκος τῆς ἑνότητος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος, σφυρηλατούμενος διὰ τῆς τιμίας ἐργασίας καὶ τοῦ ἱδρῶτος τοῦ μόχθου μας θὰ συνδέσῃ τὸ παρὸν μὲ τὸ λαμπρὸν μέλλον. Αἱ ἱστορικαὶ εὐθύναι ὅλων μας εἶναι μεγάλαι.

Δὲν πρόκειται, εἶπε περαιτέρω ὁ κ. Παττακός, νὰ δημαγωγῶμεν καὶ νὰ σᾶς ἀποκρύπτωμεν τὴν ἀλήθειαν. Ἡ ἐνημέρωσις τοῦ λαοῦ θὰ εἶναι συνεχὴς καὶ διαφωτιστική.

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ

Ὑπὸ τοῦ Ἐκτάκτου Στρατοδικείου Τριπόλεως ἐξεδόθησαν αἱ κάτωθι καταδικαστικαὶ ἀποφάσεις:

Ὁ Σαπουνᾶς Παναγιώτης τοῦ Σπυρίδωνος, ἐτῶν 20, ἄνεργος, κάτοικος Νέων Λιοσίων Ἀττικῆς, (Κονίτσης 47), κατεδικάσθη εἰς φυλάκισιν κατ' ἐπαύξησιν ἑνὸς ἔτους καὶ 15 ἡμερῶν ἐπὶ παρανόμῳ ὁπλοφορίᾳ καὶ κλοπήν.

Ὁ Γιακουμῆς Κωνσταντῖνος τοῦ Ἰωάννου, ἐτῶν 27, κάτοικος Πύργου Ἠλείας, κατεδικάσθη εἰς φυλάκισιν κατ' ἐπαύξησιν 3 μηνῶν καὶ 15 ἡμερῶν, ὡς καὶ πρόστιμον 500 μεταλλικῶν δραχμῶν ἐπὶ ἀρνήσει δηλώσεως στοιχείων ταυτότητος, ὡς καὶ ἐπὶ παραβάσει τοῦ Κώδικος Ὁδικῆς Κυκλοφορίας.

Ὁ Κυριακέας Γεώργιος τοῦ Παναγιώτου, ἐτῶν 52, γεωργός, κάτοικος Στουπὸς Καλαμῶν, κατεδικάσθη εἰς φυλάκισιν 6 μηνῶν ἐπὶ ἀντεθνικῇ προπαγάνδα.

Ο κ. ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ

Τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς εὐθύνης πρὸς διατήρησιν τοῦ Δ. πολιτισμοῦ ἔχουν αἱ ΗΠΑ

ΓΚΡΑΙΪΟΥ: ΗΝΩΜΕΝΑΙ ΜΟΝΟΝ ΘΑ ΕΠΙΒΙΩΣΟΥΝ ΑΙ ΧΩΡΑΙ

ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΕΝΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑΝ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

Κατὰ τὴν δοθεῖσαν δεξίωσιν εἰς τὸ Δημαρχεῖον, τὸ παρελθὸν Σάββατον, πρὸς τιμὴν τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ἀμερικανικῆς πολεμικῆς μοίρας, ὁ δήμαρχος Πατρέων κ. Διον. Τσερώνης, ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν Ἀμερικανὸν διοικητήν, πλοίαρχον κ. Γκραΐϋ, εἶπε τὰ ἀκόλουθα:

«Εἶμαι βέβαιος, ὅτι ἐκφράζω τὰ αἰσθήματα ὅλων τῶν συμπολιτῶν μου, λέγων πόσον εὐτυχεῖς εἴμεθα κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἡμερῶν, ποὺ ἐμείνατε μαζί μας καὶ πόσην λύπην αἰσθανόμεθα, ποὺ φεύγετε συντόμως. Σᾶς θεωροῦμεν ὄχι μόνον ὡς φίλους, ἀλλὰ ὡς ἀδελφούς. Ἀνήκομεν εἰς τὸν ἴδιον κόσμον. Πιστεύομεν εἰς τὰ ἴδια ἰδανικά.

»Ἐὰν ἡ Ἑλλὰς θεωρῆται ὡς ἡ μητέρα ὁλοκλήρου τοῦ πολιτισμοῦ, ὁ ὁποῖος καλεῖται Δυτικός, εἰς τὸ μεγάλο ἔθνος σας ποὺ βλέπω τώρα ἐκπροσωπεῖται ἀπὸ σᾶς εἰς τὴν πλέον δυναμικὴν ἐκδήλωσιν τῶν ἐνόπλων δυνάμεών του, ἐμπίπτει τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς εὐθύνης διὰ τὴν διατήρησιν αὐτοῦ τοῦ πολιτισμοῦ εἰς τὴν συνεχῆ του ἐξέλιξιν σια τὸ καλὸν τῆς ἀνθρωπότητος.

»Ἀνήκετε εἰς ἕνα μεγάλο καὶ ἰσχυρὸν ἔθνος. Ἡμεῖς εἴμεθα μικροί. Ἀλλὰ νομίζω ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἔχομεν πλήρη συναίσθησιν τῶν εὐθυνῶν καὶ τῶν ὑποχρεώσεών μας καὶ ἐπίσης ὅτι τὸ ἔθνος μας ἐπανειλημμένως ἔχει ἀποδείξει ὅτι εἰς τὸν ἀγῶνα διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀληθοῦς Δημοκρατίας εἰς τὸν κόσμον, ἡ συμμετοχή του δὲν ἦτο ἀσφαλῶς μικροτέρα τῶν δυνατοτήτων καὶ τῶν μέσων του.

»Ἐλπίζω ὅτι θὰ μὲ συγχωρήσητε, ἀγαπητοὶ φίλοι, ἂν ἀπευθύνωμαι πρὸς ὑμᾶς, ὄχι μόνον ὡς πολίτης αὐτῆς τῆς πόλεως, ἀλλὰ καὶ ὡς Ἕλλην. Ἐλπίζω ἐπίσης ὅτι σεῖς, ὅπως καὶ κάθε ἀξιωματικὸς καὶ κάθε μέλος τῶν πληρωμάτων τῶν πλοίων σας, θὰ διατηρήσῃ μίαν καλὴν ἀνάμνησιν ἀπὸ τὴν σύντομον ἐπίσκεψίν σας εἰς τὸν λιμένα μας. Σᾶς εὔχομαι κατευόδιον καὶ ἐλπίζω νὰ σᾶς ἐπανίδωμεν συντόμως. Ἡ πόλις τῶν Πατρῶν πάντα θὰ σᾶς ὑποδέχεται σὰν ἰδικά της τέκνα».

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΛΟΙΑΡΧΟΥ

Ἀπαντῶν εἰς τὴν προσφώνησιν τοῦ κ. Δημάρχου ὁ ἀρχηγὸς τῆς μοίρας καὶ κυβερνήτης τοῦ ὀπλιταγωγοῦ «Μαουντρέϊλ» πλοίαρχος Ο. Β. Γκραΐϋ, ἀφοῦ ηὐχαρίστησε διὰ τὴν θερμὴν ὑποδοχὴν καὶ φιλοξενίαν ἧς ἔτυχον ἐν Πάτραις ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀφίξεώς των καὶ διὰ τὰ ἔκδηλα αἰσθήματα πάντων, ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν κ. Δήμαρχον κατέληξεν:

«Ὡμιλήσατε κ. Δήμαρχε περὶ μικρᾶς χώρας ὡς ἡ Ἑλλάς. Ἀλλὰ ὁ κόσμος ὅλος ἀποτελεῖται ἀπὸ χώρας μικρὰς καὶ μεγάλας, αἱ ὁποῖαι, ἐὰν ἐπιθυμοῦν νὰ ἐπιβιώσουν ἐλεύθεραι, ὀφείλουν νὰ παραμείνουν ἡνωμέναι».

Ὁ δήμαρχος κ. Διον. Τσερώνης συνομιλῶν μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς καταπλευσάσης εἰς τὸν λιμένα Πατρῶν μοίρας ἀμερικανικῶν πολεμικῶν, πλοιάρχου κ. Γκραΐϋ κατὰ τὴν δεξίωσιν εἰς τὸ δημαρχιακὸν μέγαρον

ΤΟ ΣΗΜΑ ΤΟΥ «ΜΑΟΥΝΤΡΑΕΪΝ» ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ

Ὁ κ. διοικητὴς τῆς μοίρας, ἀπέστειλε πρὸς τὸν κ. Δήμαρχον ὡς δῶρον τὸ σῆμα τοῦ σκάφους του.

Ἐξ ἄλλου, ὁ πλοίαρχος κ. Γκραΐϋ, ἐπὶ τῇ ἀναχωρήσει ἐκ Πατρῶν τῶν ἀμερικανικῶν πολεμικῶν, ἀπέστειλε πρὸς τὸν Δήμαρχον κ. Διον. Τσερώνην ἐπιστολήν, διὰ τῆς ὁποίας εὐχαριστεῖ τοῦτον διὰ τὴν θερμοτάτην φιλοξενίαν, τῆς ὁποίας ἔτυχον οὗτος, οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ ἄνδρες τῶν πληρωμάτων. Ἰδιαιτέρως εὐχαριστεῖ τὸν κ. Δήμαρχον διὰ τὴν ὡραίαν δεξίωσιν, ἥτις ἐδόθη πρὸς τιμήν του εἰς τὸ Δημαρχεῖον, τονίζει δὲ ὅτι ἡ παραμονή του ἐν Πάτραις θὰ μείνῃ ἀλησμόνητος.

ΩΡΑΙΑ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑΣ ΑΛΛΗΛΟΓΝΩΡΙΜΙΑΣ

Ἀρκετοὶ συμπολῖται ἐπεσκέφθησαν τὰ ἀμερικανικὰ πολεμικὰ τὸ Σάββατον καὶ τὴν Κυριακήν, τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας.

Ἐξ ἄλλου, μέσω τῆς Ἀμερικανικῆς Ὑπηρεσίας Πληροφοριῶν Πατρῶν, προσεκλήθησαν τὴν Κυριακήν, μεσημβρίαν καὶ ἑσπέρας, πρόεδροι Ὀργανώσεων καὶ ἄλλοι εὐϋπόληπτοι συμπολῖται, οἱ ὁποῖοι συνευεμάτισαν, ἐπὶ τῶν πολεμικῶν πλοίων, μετὰ τῶν ἀξιωματικῶν τούτων. Τὸ γεγονὸς ἔδωκε τὴν εὐκαιρίαν μεγαλυτέρας γνωριμίας καὶ κατανοήσεως μεταξὺ πολιτῶν τῶν δύο Κρατῶν, ὡς καὶ ἀνταλλαγῆς ἀπόψεων ἐπὶ θεμάτων τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ καὶ ἄλλων.

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΤΟΥ ΝΟΤΟΥ

Η ΚΥΠΡΟΣ: ΕΝΑ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ

Ἡ Τιμία Κάρα τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου στὸ νησὶ τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα

Ἡ θυσία τῶν νέων γιὰ τὴν λευτεριὰ

Η ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΖΩΗ ΟΠΩΣ ΤΗΝ ΒΛΕΠΕΙ ΕΝΑΣ ΠΕΡΑΣΤΙΚΟΣ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΣ

ΤΟΥ κ. ΓΙΑΝΝΗ ΚΑΡΑΛΗ

Ἐπέστρεψα ἀπὸ τὴν πολύπαθη Κύπρο, τὴν Ἑλλάδα τοῦ Νότου, μὲ πλημμυρισμένη τὴν ψυχὴ καὶ τὴν καρδιὰ ἀπὸ μύρια συναισθήματα.

Ζήσαμε, ὅσοι ἀπὸ τὴν Πάτρα καὶ τὴν Ἀθήνα πήγαμε στὴν πανέμορφη, στὴν εὐτυχισμένη γῆ τῶν Κυπρίων ἀδελφῶν, στιγμὲς μεγάλης, ἀπέραντης συγκινήσεως.

Τώρα, ποὺ ξαναβρέθηκα στὴν Πάτρα, προσπαθῶ νὰ ταξινομήσω τὶς ἐντυπώσεις, νὰ τὶς βάλω σὲ κάποια σειρά, νὰ τὶς ἀξιολογήσω. Αἰσθάνομαι, ὅμως, τὴν ἀδυναμία νὰ μὲ κυκλώνῃ. Γιατί, ὅταν πᾶς στὴν Κύπρο μὲ τὴν φλόγα τῆς γνωριμιᾶς τῶν ἀνθρώπων καὶ τοῦ τοπίου, δὲν μπορεῖς νὰ μὴ ὑποστῆς τὸν κραδασμὸ ποὺ ἔρχεται ἀπὸ τοὺς τάφους τῶν ἀγωνιστῶν, ἀπ' τοὺς ὁρματισμοὺς τῶν ἀλυτρώτων, ἀπὸ κείνη τὴν ἐπανάσταση τῶν συναισθημάτων, ὅταν σταθῆς μπρὸς ἀπὸ τὴν ἀγχόνη ποὺ διατηρεῖται, τραγικὸ ἀπομεινάρι ἀπ' τὸν τιτάνιο ἀγῶνα τῶν παιδιῶν τῆς Κυπριακῆς γῆς.

Παντοῦ, στοὺς δρόμους τοὺς μεγάλους τῆς Λευκωσίας καὶ τῆς Ἀμμοχώστου, στὰ μικρὰ χωριουδάκια μὲ τὸ ἐντονο τοπικὸ χρῶμα, στὰ μοναστήρια, ἀναπάλλει καὶ ἵπταται μὲ ψυχικοὺς κραδασμοὺς τὸ φευγαλέο ὄνειρο τῶν πόθων γιὰ ἐλευθερία, τὸ πάθος γιὰ τὴν Ἕνωση. Στὴν Κύπρο, ζῆς τοὺς στοχασμοὺς ἀλλὰ καὶ τὸ ἔνθεο τραγούδι τῆς λευτεριᾶς, ἀκριβῶς γιατί ὁ ἀγώνας δὲν ἔχει τελειώσει. Ἄσχετα, ἂν δὲν φαίνεται, ἂν δὲν εἶναι ὁρατὸς ὁ ἐχθρὸς — ποὺ ζῆ πίσω ἀπὸ τὴν πράσινη γραμμή, ποὺ τὴν φρουροῦν κυανόκρανοι τοῦ Ο.Η.Ε..

Ὑπάρχουν περιοχές, ὅμως, ποὺ ἡ ζωὴ κυλάει μὲ τὸν πανάρχαιο ρυθμό της. Ἔξω στὴν ὕπαιθρο τοῦ Νότου, μὲ τὶς χουρμαδιὲς καὶ τὶς πυκνὲς ἀμμουδέρες, πιὸ μέσα στὶς περιβόλες καὶ τοὺς χρυσοκάντηλους καρπούς, οἱ ἄνθρωποι σκύβουν μὲ στοργὴ πάνω ἀπ' τὰ χώματα, σκάβουν, σκαλίζουν, ποτίζουν μὲ τὸ ρυθμικὸ γύρισμα τῶν ἀνεμόμυλων, τραγουδοῦν τοὺς σκοποὺς τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἀξιωσύνης, ὀνειρεύονται, εὐλογοῦν τὸ Θεό.

Εὐλαβεῖς, ἴσως περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλο ὀρθόδοξο, ἔχουν σηκώσει κάτασπρα ἐκκλησάκια μυριάδες, ἄλλα πάνω σὲ λόφους, ποὺ φαντάζουν ἀπὸ μακρυὰ σὰ γλαρόπουλα ποὺ στεγνώνουν τὶς βρεγμένες φτεροῦγες τους, κι' ἄλλα ἀνάμεσα στὶς πρασιές, κεῖ ποὺ τὰ Κυπριώτικα ἀμπέλια ἁπλώνουν τ' ἀκροβλάσταρα σὰν μὲ δάκρυα, ποὺ εἶναι δικτυωμένες μὲ ἀναμνήσεις ἄσθηστης λατρείας.

Χρέος, λοιπόν, νὰ δώσω πρῶτα φευγαλέα τὶς ἐντυπώσεις τῆς πρώτης γνωριμιᾶς μὲ τὴ γῆ τῶν ἀφρῶν καὶ τῶν κρίνων, ὅπως λέγει ὁ ποιητής, μὲ τὸ ὅραμα τῶν ἐρειπίων τῶν παληῶν ναῶν, ποὺ τοὺς ἔχουν ντύσει μὲ κρίνα οἱ μυστικὲς δυνάμεις τῆς φύσης, μὲ τὴν πάλλουσα σημερινὴ Ὀρθοδοξία κι' ἀργότερα γιὰ τὴ σύγχρονη ζωή, ὅπως τὴν εἶδα νὰ κυλάῃ στοὺς κοσμοπολίτικους δρόμους τῆς Λευκωσίας καὶ τῆς Φαμαγούστας, ἀλλὰ καὶ στὰ μικρὰ χωριὰ κεῖ κοντὰ στὸ ἀκρωτήρι, στὸ τελευταῖο, ὕστατο κομμάτι τῆς Ἑλληνικῆς γῆς.

Η ΓΗ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Ἦταν ἡ ὥρα μία καὶ εἴκοσι κεραῖες πράσινες στὸ γαλανὸ οὐρανό.

Θάθελα νὰ δώσω μιὰ σειρὰ ἐντυπώσεων, ἀπ' αὐτὲς ποὺ φευγαλέα πῆρα τὶς μέρες τὶς λίγες ποὺ ἔμεινα στὸ νησὶ τῆς Ἀφροδίτης, ἀλλὰ καὶ τῶν Ἀποστόλων Βαρνάβα καὶ Ἀνδρέα.

Πῶς, ὅμως, νὰ μὴ ἀναφερθῶ πρῶτα στὸ μέγιστο ΓΕΓΟΝΟΣ τῆς μεταφορᾶς ἐκεῖ τῆς ἁγίας Κάρας, ποὺ ἀποτέλεσε τὸν ἀρραβῶνα τὸν πνευματικὸ καὶ τὸ θρησκευτικὸ κρίκο ἀνάμεσα στοὺς δυὸ ἀδελφούς; Στὸν Ἀχαϊκὸ καὶ τὸν Κυπριακό;

Δὲν ἔχει σημασία, ἂν χρονικὰ εἴμαστε καθυστερημένοι. Στὶς μεγάλες ὧρες δὲν ἔχει τόση ἀξία ἡ ἄμεση ἐπικαιρότητα. Καὶ τοῦτο, γιατί πάντα ἔχουν διάρκεια οἱ ἐξιστορήσεις ποὺ εἶναι ζυμωμένες λεπτά, ὅταν τὸ Ἑλληνικὸ ἀντιτορπιλλικὸ «Λέων», μὲ τὴ γαλανόλευκη νὰ κυματίζῃ ψηλὰ στὸ πρυμναῖο ἄλμπουρο, ἔμπαινε καμαρωτό, λὲς καὶ εἶχε στὸ χαλύβδινο θώρακά του τὴν ψυχὴ τῆς Ἑλλάδας, στὸ φημισμένο λιμάνι τῆς Ἀμμοχώστου. Ἀριστερά, δεξιὰ τὸ συνώδευαν οἱ τορπιλλάκατοι τοῦ Κυπριακοῦ ναυτικοῦ, καταστόλιστες μὲ πολύχρωμες παντιέρες καὶ πάνω - πάνω μιὰ τεράστια θαλασσινὴ Ἑλληνικὴ σημαία, ποὺ ὅπως τὴ ρίπιζε ὁ ἀγέρας τοῦ πελάγου, παιχνίδιζε στὸ ἥλιοφῶς μὲ τοὺς κυματισμοὺς τοῦ μεγάλου, τοῦ προαιώνιου πόθου τῶν ἀλυτρώτων. Τιμητικὴ συνοδεία καὶ οἱ γλάροι τῆς Κύπρου. Λὲς καὶ τὰ σταχτόασπρα θαλασσ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛΙΔΑ

Πάνδημος ἡ ὑποδοχὴ τῆς Ἁγίας Κάρας στὴν Ἀμμόχωστο. Κάτωθι τῆς Οὐρανίας ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μακάριος, ὁ ὁποῖος κρατεῖ τὴν Κάραν μετὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Νικαίας κ. Γεωργίου, ὁ Σεβ. Πατρῶν κ. Κωνσταντῖνος, οἱ ὑπουργοί, οἱ ἐπίσημοι καὶ ἡ χορωδία τοῦ Πανελληνίου Συλλόγου Ἱεροψαλτῶν κ. ἄ.

ΤΟΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΟΫΠΑΛΛΗΛΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ἡ προχθεσινὴ παρουσία εἰς Πάτρας τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας

Ὁ κ. Λέκκας ὡμίλησεν εἰς τὸ Δ. Θέατρον ἐπὶ τῶν γενικωτέρων ἐργατικῶν ζητημάτων

ΕΜΠΕΡΙΣΤΑΤΩΜΕΝΟΝ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ

Τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς, ἐνώπιον μεγάλης συγκεντρώσεως ἐργατοϋπαλλήλων καὶ ἄλλων συμπολιτῶν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου, ὡμίλησεν ὁ ὑπουργὸς Ἐργασίας κ. Ἀλέξ. Λέκκας.

Μετὰ προσφώνησιν τοῦ προέδρου τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου Πατρῶν (τὴν ὁποίαν παραθέτομεν ἐν συνεχείᾳ, ὡμίλησεν ὁ κ. ὑπουργός, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ ηὐχαρίστησε διὰ τὰς θερμὰς ἐκδηλώσεις ἐτόνισε μεταξὺ ἄλλων:

«Οἱ ἐχθροὶ τῆς πατρίδος μας, οἱ πράκτορες τοῦ κομμουνισμοῦ λέγουν ὅτι κατελύθη ἡ Δημοκρατία εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἀλλὰ θὰ ἤθελα νὰ μᾶς εἴπουν πῶς ἐννοοῦν τὴν Δημοκρατίαν αὐτὴν καὶ ποία εἶναι ἡ Δημοκρατία ἡ ὁποία ἐπικρατεῖ εἰς τὴν χώραν τους;

»Ὅλοι γνωρίζομεν ὅτι εἰς τὰς χώρας αὐτὰς τοῦ ὁλοκληρωτισμοῦ οἱ πολῖται δὲν εἶναι ἐλεύθεροι καὶ ὅτι ἐκεῖ ἐπικρατεῖ ὁ μονοκομματισμός. Εἶμαι βέβαιος ὅτι αὐτοὶ εἶναι ἐχθροὶ τῆς ἀληθοῦς Δημοκρατίας. Εἶναι ἐχθροὶ τῆς ἰσοπολιτείας, ἐχθροὶ τῆς ἰσονομίας. Εἶναι ἐχθροὶ τῶν θεσμῶν, τῆς Δικαιοσύνης τὴν ὁποίαν ὑποσκάπτουν καὶ ὑπέσκαπτον συνεχῶς. Ἡ 21η Ἀπριλίου ἐνδιαφέρεται νὰ καθιερώσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν ἀληθινὴ Δημοκρατία. Καὶ ὅλοι θὰ ἀγωνισθῶμεν: Ἐθνικὴ Κυβέρνησις καὶ λαός, διὰ νὰ ἐγκαταστήσωμεν τὴν ἀληθινὴ Δημοκρατίαν εἰς τὴν χώραν μας. Διότι περιεχόμενον τῆς ἀληθινῆς Δημοκρατίας εἶναι ἡ γαλήνη, ἡ ἡσυχία, ἡ ἰσότης μεταξὺ ὅλων τῶν τάξεων, ἡ ἰσότης ὅλων τῶν πολιτῶν καὶ ἡ ἐξασφάλισις τοῦ δικαιώματός των ἐπὶ τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος κατὰ ἴσην μοῖραν, κατὰ ἴσον λόγον.

ΕΤΑΚΤΟΠΟΙΗΘΗ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΛΛΕΙΜΜΑΤΟΣ

Εἰς τὸ μικρὸν διάστημα, καθ' ὃ εὑρίσκεται εἰς τὴν ἀρχὴν ἡ Κυβέρνησις νομίζω, ὅτι πολλὰ ἐπετεύχθησαν εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς.

Εἰς τὸν τομέα τοῦ ὁποίου ἐγὼ ἔχω τὴν τιμὴν νὰ προΐσταμαι, νομίζω, ὅτι καὶ ἐκεῖ ἀρκετὰ μέχρι στιγμῆς ἐπετεύχθησαν.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ἐπὶ μέρους προβλήματα τῶν κλάδων, ὑπάρχουν ὡρισμένα βασικὰ προβλήματα, ὅπως εἶναι τὸ πρόβλημα τῶν διαφόρων ἀσφαλιστικῶν ταμείων, τοῦ ΙΚΑ, τῆς ἀναμορφώσεως τῆς ἐργατικῆς μας νομοθεσίας, τὰ ὁποῖα εἶναι γενικώτερα. Καὶ ἐπ' αὐτῶν ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις καὶ τὸ ὑπουργεῖον Ἐργασίας ἔχει καταλήξει εἰς ὡρισμένα συμπεράσματα καὶ προχωρεῖ ταχέως εἰς τὴν λύσιν των. Ἤδη τὸ πρόβλημα τοῦ ΙΚΑ καὶ ἡ κάλυψις τοῦ μεγάλου ἐτησίου ἐλλείμματος τῶν 500 ἑκατομμυρίων δραχμῶν ἔχει τακτοποιηθῆ.

Ἐντὸς τῶν προσεχῶν ἡμερῶν θὰ διαβάσετε τὰς σχετικὰς ἀνακοινώσεις μου. Ἂν δὲν ἀνελαμβάνον το αὐτὰ τὰ ἄμεσα καὶ ἐπείγοντα μέτρα, ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ πληρωθοῦν οὔτε οἱ μισθοί, οὔτε αἱ συντάξεις τῶν συνταξιούχων ἠσφαλισμένων. Ἀλλὰ εὐτυχῶς τὸ πρόβλημα αὐτὸ διηυθετήθη καὶ ἐλύθη.

Ἐπίσης, ἡ Κυβέρνησις ἐκτὸς τοῦ ἐλλείμματος τῶν 500 ἑκατομμυρίων παρέλαβε κα